

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION

Bryssel den 18.12.1998
KOM(1998) 789 slutlig

98/0365 (CNB)
98/0366 (CNB)
98/0367 (CNB)

Rekommendation till
RÅDETS BESLUT

om gemenskapens ståndpunkt beträffande ett avtal
om de monetära förbindelserna med Furstendömet Monaco

Rekommendation till
RÅDETS BESLUT

om gemenskapens ståndpunkt beträffande ett avtal
om de monetära förbindelserna med Republiken San Marino

Rekommendation till
RÅDETS BESLUT

om gemenskapens ståndpunkt beträffande ett avtal
om de monetära förbindelserna med Heliga Stolen

(Framlagda av kommissionen)

Rekommendation till rådets beslut
om gemenskapens ståndpunkt beträffande ett avtal om de monetära förbindelserna med Furstendömet Monaco

MOTIVERING

Från och med den 1 januari 1999 kommer gemenskapen att vara ensam behörig i monetära frågor och växelkursfrågor i de medlemsstater som inför euron. Varje avtal med tredje land om monetära frågor och växelkursfrågor måste återspegla denna behörighetsfördelning. Kommissionen måste därför besluta om den framtida tillämpningen av sådana avtal som förekommer mellan medlemsstater som inför euron och tredje land.

I detta syfte lägger kommissionen fram ett utkast till rådets beslut som riktar sig till Frankrike och i vilket den ståndpunkt som skall intas vid framförhandlingen av ett nytt avtal mellan gemenskapen och Furstendömet Monaco definieras.

I. Allmänna överväganden

Frankrike har särskilda monetära förbindelser med Furstendömet Monaco. Dessa grundar sig på olika rättsliga instrument[1] genom vilka det säkerställs att sedlar och mynt som ges ut av Frankrike är lagliga betalningsmedel i Furstendömet Monaco. Mynt som ges ut av Furstendömet Monaco är lagliga betalningsmedel endast i Furstendömet Monaco. Furstendömet Monaco har varken en egen valuta eller en centralbank.

Finansiella institut i Furstendömet Monaco har möjlighet till refinansiering i Banque de France, vilket de inte har utnyttjat tidigare, och har tillgång till några franska betalningssystem på samma villkor som franska banker. Å andra sidan omfattas de av samma reservkrav och krav på rapportering av statistik som franska banker. De omfattas dessutom av samma bestämmelser när det gäller beviljande av bankoktroj och övervakas av behörig fransk myndighet.

Från och med 1 januari 1999 kommer euron att vara Frankrikes valuta. Enligt fördraget skall Europeiska centralbankssystemet utforma och genomföra gemenskapens monetära politik. Därför måste ett nytt avtal slutas mellan gemenskapen och Furstendömet Monaco.

---

[1] Ordonnance monégasque fixant le cours légal et le cours forcé des monnaies et billets du 2 janvier 1925; Convention franco-monégasque relative au contrôle des changes, 14 avril 1945 ; Echange de lettres entre la France et Monaco du 18 mai 1963 relatif à la réglementation bancaire dans la Principauté, enligt ändring i Echange de lettres du 27 novembre 1987.

I utkastet till rådets beslut anges de principer som förhandlingarna med Furstendömet Monaco skall grunda sig på. Kommissionen rekommenderar att gemenskapen tillåter att Furstendömet Monaco använder euron som sin officiella valuta samt att eurosedlar som givits ut av Europeiska centralbankssystemet och euromynt som givits ut av de medlemsstater som antagit euron blir lagliga betalningsmedel. Dessutom skall finansiella institut som är belägna i Furstendömet Monaco få tillgång till de betalningssystem som ESCB erbjuder, på villkor som ECB skall fastställa.

Å andra sidan förväntas Furstendömet Monaco förbinda sig att inte ge ut något som helst slag av sedlar, mynt eller ersättningar för dessa om inte villkoren för sådan utgivning överenskommits med gemenskapen. Furstendömet Monaco förväntas dessutom göra gemenskapsbestämmelser om sedlar och mynt i euro tillämpliga i Furstendömet Monaco och att nära samarbeta med gemenskapen när det gäller åtgärder mot förfalskning av sedlar och mynt i euro.

Utkastet till rådets beslut grundar sig på artikel 109.3 i fördraget, där följande anges: "Om gemenskapen behöver föra förhandlingar om avtal angående monetära frågor eller växelkursfrågor med en eller flera stater eller internationella organisationer skall rådet, med avvikelse från artikel 228, med kvalificerad majoritet på rekommendation av kommissionen och efter att ha hört ECB besluta om en ordning för förhandlingarna och för hur sådana avtal skall ingås."

Med tanke på de nära historiska banden mellan Frankrike och Furstendömet Monaco rekommenderar kommissionen att Frankrike förhandlar fram och ingår det nya avtalet på gemenskapens vägnar. I enlighet med artikel 109.3 i fördraget skall kommissionen i full omfattning medverka vid förhandlingarna. Kommissionen rekommenderar att Europeiska centralbanken medverkar i full omfattning vid förhandlingarna på sitt behörighetsområde. Utkastet till avtal måste skickas till Ekonomiska och finansiella kommittén för ett yttrande. Utkastet till avtal måste framläggas för rådet om kommissionen eller Europeiska centralbanken eller Ekonomiska och finansiella kommittén anser att det är nödvändigt.

II. Kommentarer till artiklarna

Artikel 1

Denna artikel återspeglar det faktum att avtalen mellan Frankrike och Furstendömet Monaco i dess nuvarande form inte är förenliga med den fördelning av behörigheten för monetära frågor och växelkursfrågor som anges i fördraget. Avtalen måste således ändras eller ersättas så snart som möjligt. Frankrike uppmanas underrätta Furstendömet Monaco så att avtalen kan ändras så snart detta är möjligt enligt de befintliga avtalen.

Artikel 2

I artikel 2 föreskrivs att de principer som anges i artiklarna 3-6 bör ligga till grund för den ståndpunkt som Frankrike skall inta på gemenskapens vägnar i förhandlingarna om ett avtal om monetära frågor med Furstendömet Monaco.

Artikel 3

I artikel 3 anges att gemenskapen får tillåta att Furstendömet Monaco använder euron som sin officiella valuta samt att eurosedlar som givits ut av Europeiska centralbankssystemet och euromynt som givits ut av de medlemsstater som antagit euron blir lagliga betalningsmedel. Detta säkerställer att Furstendömet Monaco och Frankrike kan fortsätta att ha samma valuta, det vill säga euron, och att sedlar och mynt som är lagliga betalningsmedel i Frankrike kommer att vara det även i Furstendömet Monaco.

Artikel 4

I artikel 4 föreskrivs att Furstendömet Monaco förväntas förbinda sig att inte ge ut några sedlar, mynt eller ersättningar för dessa, om inte sådant utgivande uttryckligen tillåts i avtalet. Detta gäller inte enbart sedlar, mynt eller ersättningar för dessa uttryckta i euro utan alla typer av sedlar, mynt och ersättningar för dessa oavsett denominering.

Artikel 5

Syftet med det första stycket är att säkerställa att gemenskapsbestämmelserna om sedlar och mynt i euro, som till exempel bestämmelserna om copyright, utbyte av skadade sedlar och mångfaldigande av sedlar och mynt, följs i Furstendömet Monaco.

I det andra stycket föreskrivs att Furstendömet Monaco skall förbinda sig att nära samarbeta med gemenskapen när det gäller att skydda sedlar och mynt i euro mot förfalskning. Detta gäller bland annat utbyte av tekniska och statistiska uppgifter om förfalskade sedlar och mynt och utbyte av operationell och strategisk information mellan berörda myndigheter. Furstendömet Monaco förväntas säkerställa lämpliga sanktioner mot förfalskning av sedlar och mynt i euro.

Artikel 6

I artikel 6 föreskrivs att gemenskapen får tillåta att finansiella institut som är belägna i Furstendömet Monaco får tillgång till några eller samtliga franska nationella betalningssystem, på villkor som skall fastställas med Europeiska centralbankens samtycke. Syftet med denna bestämmelse är inte att ålägga ECBS skyldighet att ge tillträde till ECBS:s betalningssystem. Sådant tillträde kan endast beviljas om ECB samtycker till det.

Artiklarna 7 och 8

I artiklarna 7 och 8 föreskrivs att Frankrike skall föra förhandlingarna och ingå avtalet med Furstendömet Monaco på gemenskapens vägnar. Rådet utnyttjar därmed sin rätt att besluta om en ordning för förhandlingarna och för hur avtal om monetära frågor eller växelkursfrågor skall ingås. I enlighet med artikel 109.3 i fördraget skall kommissionen i full omfattning medverka vid förhandlingarna.

Med tanke på att de flesta aspekterna på detta avtal är relevanta för Europeiska centralbanken skall Europeiska centralbanken medverka i full omfattning vid förhandlingarna på sitt behörighetsområde.

Innan avtalet kan ingås skall Frankrike lägga fram ett utkast till avtal för Ekonomiska och finansiella kommittén för yttrande. Om kommissionen eller Europeiska centralbanken, vilka i full omfattning har medverkat vid förhandlingarna, eller Ekonomiska och finansiella kommittén anser att avtalet bör läggas fram för rådet kan avtalet ingås först när rådet fattat ett beslut i enlighet med artikel 109.3 i fördraget.

Artikel 9

I artikel 9 föreskrivs att alla befintliga bilaterala avtal mellan Frankrike och Furstendömet Monaco måste vara förenliga inte endast med den fördelning av behörigheten för monetära frågor och växelkursfrågor som anges i fördraget, utan även med det nya avtalet mellan gemenskapen och Furstendömet Monaco om deras monetära förhållanden.

Artikel 10

I denna artikel klargörs att beslutet riktar sig till Frankrike. Beslutet träder i kraft så snart det har meddelats Frankrike.

Rekommendation till rådets beslut [ ] av den ...
om gemenskapens ståndpunkt beträffande ett avtal om de monetära förbindelserna med Furstendömet Monaco

98/ 0365(CNB)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 109.3 i detta,

med beaktande av kommissionens rekommendation,

med beaktande av Europeiska centralbankens yttrande, och

av följande skäl:

1. Enligt rådets förordning (EG) nr 974/98 av den 3 maj 1998[2] skall euron från och med den 1 januari 1999 ersätta valutorna i varje deltagande medlemsstat till omräkningskursen.

2. Från och med samma dag kommer gemenskapen att ha behörighet i monetära frågor och växelkursfrågor i de medlemsstater som inför euron.

3. Rådet skall besluta om en ordning för förhandlingarna och för hur avtal om monetära frågor eller växelkursfrågor skall ingås.

4. Frankrike har särskilda monetära förbindelser med Furstendömet Monaco vilka grundar sig på olika rättsliga instrument[3]. Finansiella institut i Furstendömet Monaco har möjlighet till refinansiering i Banque de France och deltar i vissa franska betalningssystem på samma villkor som franska banker.

---

[2] EGT L 139, 11.5.1998, s.1.

[3] Ordonnance monégasque fixant le cours légal et le cours forcé des monnaies et billets du 2 janvier 1925; Convention franco-monégasque relative au contrôle des changes, 14 avril 1945 ; Echange de lettres entre la France et Monaco du 18 mai 1963 relatif à la réglementation bancaire dans la Principauté, enligt ändring i Echange de lettres du 27 novembre 1987.

5. Euron kommer att ersätta den franska francen den 1 januari 1999.

6. Enligt förklaring nr 6 i slutakten i Fördraget om Europeiska unionen åtar sig gemenskapen att underlätta de omförhandlingar av den nuvarande ordningen med Furstendömet Monaco som kan bli nödvändiga på grund av att den gemensamma valutan införs.

7. Den nuvarande ordningen mellan Frankrike och Furstendömet Monaco måste så snart som möjligt ändras eller eventuellt ersättas, eftersom gemenskapen i enlighet med fördraget tilldelats behörighet i monetära frågor och växelkursfrågor.

8. Med tanke på de nära ekonomiska förbindelserna mellan Furstendömet Monaco och gemenskapen är det lämpligt att ett avtal om sedlar och mynt, tillgång till betalningssystem och eurons rättsliga ställning i Furstendömet Monaco ingås mellan gemenskapen och Furstendömet Monaco. Med tanke på de historiska kopplingarna mellan Frankrike och Furstendömet Monaco är det lämpligt att Frankrike förhandlar fram och ingår det nya avtalet på gemenskapens vägnar.

9. För att göra det möjligt för Furstendömet Monaco att ha samma valuta som Frankrike är det lämpligt att komma överens om att Furstendömet Monaco skall använda euron som officiell valuta och göra sedlar och mynt i euro som givits ut av Europeiska centralbankssystemet och de medlemsstater som antagit euron till lagligt betalningsmedel.

10. Det är viktigt att Furstendömet Monaco säkerställer att gemenskapsbestämmelserna om sedlar och mynt i euro är tillämpliga i Furstendömet Monaco. Sedlar och mynt i euro behöver lämpligt skydd mot förfalskning. Det är viktigt att Furstendömet Monaco vidtar alla åtgärder som behövs för att bekämpa förfalskning och för att samarbeta med gemenskapen på detta område.

11. Europeiska centralbanken och de nationella centralbankerna kan genomföra alla typer av banktransaktioner med finansiella institut i tredje land. Europeiska centralbanken och de nationella centralbankerna kan på lämpliga villkor ge finansiella institut i tredje land tillgång till deras betalningssystem. Avtalet mellan gemenskapen och Furstendömet Monaco får inte medföra att några skyldigheter åläggs Europeiska centralbanken eller de nationella centralbankerna.

12. Kommissionen och Europeiska centralbanken inom sina respektive behörighetsområden skall i full omfattning medverka vid förhandlingarna. Frankrike bör lägga fram utkastet till avtal för Ekonomiska och finansiella kommittén för yttrande. Utkastet till avtal skall läggas fram för rådet om kommissionen eller

Europeiska centralbanken eller Ekonomiska och finansiella kommittén anser att det är nödvändigt.

13. Befintliga avtal mellan Frankrike och Furstendömet Monaco skall ändras eller eventuellt ersättas för att undvika att sådana avtal är oförenliga med avtalet mellan gemenskapen och Furstendömet Monaco om deras monetära förhållanden.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Frankrike skall meddela Furstendömet Monaco om behovet av att så snart som möjligt ändra det befintliga avtalet mellan Frankrike och Furstendömet Monaco när det gäller monetära frågor och skall erbjuda förhandlingar om ett nytt avtal.

Artikel 2

Den ståndpunkt som gemenskapen skall inta i förhandlingarna med Furstendömet Monaco om ett avtal om de frågor som anges nedan skall grunda sig på de principer som anges i artiklarna 3-6.

Artikel 3

1. Furstendömet Monaco skall ha rätt att använda euron som sin officiella valuta.

2. Furstendömet Monaco skall ha rätt att göra sedlar och mynt i euro till lagliga betalningsmedel.

Artikel 4

Furstendömet Monaco skall förbinda sig att inte ge ut någon som helst typ av sedlar, mynt eller ersättningar för dessa, om inte villkoren för sådant utgivande har överrenskommits med Europeiska gemenskapen.

Artikel 5

1. Furstendömet Monaco skall förbinda sig att göra gemenskapsbestämmelserna om sedlar och mynt i euro tillämpliga i Furstendömet Monaco.

2. Furstendömet Monaco skall förbinda sig att nära samarbeta med gemenskapen när det gäller åtgärder mot förfalskning av sedlar och mynt i euro.

Artikel 6

Finansiella institut i Furstendömet Monaco kan få tillgång till några eller samtliga franska betalningssystem på lämpliga villkor som skall fastställas med Europeiska centralbankens samtycke.

Artikel 7

Frankrike skall på gemenskapens vägnar föra förhandlingarna med Furstendömet Monaco på ovannämnda områden. Kommissionen skall i full omfattning medverka vid förhandlingarna. Europeiska centralbanken skall i full omfattning medverka vid förhandlingarna inom sitt behörighetsområde. Frankrike skall lägga fram utkastet till avtal för Ekonomiska och finansiella kommittén för yttrande.

Artikel 8

Frankrike skall ha rätt att ingå avtalet på gemenskapens vägnar om inte kommissionen eller Europeiska centralbanken eller Ekonomiska och finansiella kommittén anser att avtalet bör läggas fram för rådet.

Artikel 9

Frankrike och Furstendömet Monaco skall se över sina befintliga avtal i syfte att göra dem förenliga med avtalet mellan gemenskapen och Furstendömet Monaco om deras monetära förhållanden.

Artikel 10

Detta beslut riktar sig till Frankrike.

Utfärdat i Bryssel,

På rådets vägnar

Ordförande

Rekommendation till rådets beslut
om gemenskapens ståndpunkt beträffande ett avtal om de monetära förbindelserna med Republiken San Marino

MOTIVERING

Från och med den 1 januari 1999 kommer gemenskapen att vara ensam behörig i monetära frågor och växelkursfrågor i de medlemsstater som inför euron. Varje avtal med tredje land om monetära frågor och växelkursfrågor måste återspegla denna behörighetsfördelning. Kommissionen måste därför besluta om den framtida tillämpningen av sådana avtal som förekommer mellan medlemsstater som inför euron och tredje land.

I detta syfte lägger kommissionen fram ett utkast till rådets beslut som riktar sig till Italien och i vilket den ståndpunkt som skall intas vid framförhandlingen av ett nytt avtal mellan gemenskapen och Republiken San Marino definieras.

I. Allmänna överväganden

Italien har ingått flera avtal med Republiken San Marino. Dessa omfattar bestämmelser om monetära frågor[1] och genom vilka det säkerställs att sedlar och mynt som ges ut av Italien är lagliga betalningsmedel i Republiken San Marino. De mynt av annat material än guld som ges ut av Republiken San Marino har samma form, dimension och sammansättning som de som är i omlopp i Italien. Den volym som får ges ut av dessa mynt, som är lagliga betalningsmedel i Republiken San Marino och Italien, begränsas i avtalen. Republiken San Marino har förbundit sig att inte ge ut några andra mynt, sedlar eller ersättningar för dessa. Republiken San Marino har varken en egen valuta eller en centralbank, även om Instituto di Credito Sammarinese har vissa uppgifter som liknar en centralbanks uppgifter.

Finansiella institut i Republiken San Marino har inte möjlighet till refinansiering i Banca d'Italia. Däremot har ett finansiellt institut i Republiken San Marino tillgång till det

---

[1] Convenzione di amicizia e di buon vicinato fra San Marino e L'Italia del 31 marzo 1939, i dess ändrade ordalydelse, Convenzione monetaria tra la Repubblica Italiana e la Repubblica di San Marino, 21-XII.1991; Convenzione in materia di rapporti finanziari e valutari tra la Repubblica Italiana e la Repubblica di San Marino con atto aggiuntivo corredato da Processo Verbale firmato a Roma il 4 marzo 1994.

italienska RTGS-systemet. Det finns inget formellt förhållande mellan Banca d'Italia och Instituto di Credito Sammarinese.

Från och med 1 januari 1999 kommer euron att vara Italiens valuta. Enligt fördraget skall Europeiska centralbankssystemet utforma och genomföra gemenskapens monetära politik. Därför måste ett nytt avtal slutas mellan gemenskapen och Republiken San Marino.

I utkastet till rådets beslut anges de principer som förhandlingarna med Republiken San Marino skall grunda sig på. Kommissionen rekommenderar att gemenskapen tillåter att Republiken San Marino använder euron som sin officiella valuta samt att eurosedlar som givits ut av Europeiska centralbankssystemet och euromynt som givits ut av de medlemsstater som antagit euron blir lagliga betalningsmedel. Dessutom skall finansiella institut som är belägna i Republiken San Marino få tillgång till de betalningssystem som ESCB erbjuder, på villkor som ECB skall fastställa.

Å andra sidan förväntas Republiken San Marino förbinda sig att inte ge ut något som helst slag av sedlar, mynt eller ersättningar för dessa om inte villkoren för sådan utgivning överenskommits med gemenskapen. Republiken San Marino förväntas dessutom göra gemenskapsbestämmelserna om sedlar och mynt i euro tillämpliga i Republiken San Marino och att nära samarbeta med gemenskapen när det gäller åtgärder mot förfalskning av sedlar och mynt i euro. Det bekräftas att Italien kan välja att ge ut mynt med en särskild symbol för Republiken San Marino.

Utkastet till rådets beslut grundar sig på artikel 109.3 i fördraget, där följande anges: "Om gemenskapen behöver föra förhandlingar om avtal angående monetära frågor eller växelkursfrågor med en eller flera stater eller internationella organisationer skall rådet, med avvikelse från artikel 228, med kvalificerad majoritet på rekommendation av kommissionen och efter att ha hört ECB besluta om en ordning för förhandlingarna och för hur sådana avtal skall ingås."

Med tanke på de nära historiska banden mellan Italien och Republiken San Marino rekommenderar kommissionen att Italien förhandlar fram och ingår det nya avtalet på gemenskapens vägnar. I enlighet med artikel 109.3 i fördraget skall kommissionen i full omfattning medverka vid förhandlingarna. Kommissionen rekommenderar att Europeiska centralbanken medverkar i full omfattning vid förhandlingarna på sitt behörighetsområde. Utkastet till avtal måste skickas till Ekonomiska och finansiella kommittén för ett yttrande. Utkastet till avtal måste framläggas för rådet om kommissionen eller Europeiska centralbanken eller Ekonomiska och finansiella kommittén anser att det är nödvändigt.

II. Kommentarer till artiklarna

Artikel 1

Denna artikel återspeglar det faktum att avtalen mellan Italien och Republiken San Marino i dess nuvarande form inte är förenliga med den fördelning av behörigheten för monetära frågor och växelkursfrågor som anges i fördraget. Avtalen måste således ändras

eller ersättas så snart som möjligt. Italien uppmanas underrätta Republiken San Marino så att avtalen kan ändras så snart detta är möjligt enligt de befintliga avtalen.

Artikel 2

I artikel 2 föreskrivs att de principer som anges i artiklarna 3-6 bör ligga till grund för den ståndpunkt som Italien skall inta på gemenskapens vägnar i förhandlingarna om ett avtal om monetära frågor med Republiken San Marino.

Artikel 3

I artikel 3 anges att gemenskapen får tillåta att Republiken San Marino använder euron som sin officiella valuta samt att eurosedlar som givits ut av Europeiska centralbankssystemet och euromynt som givits ut av de medlemsstater som antagit euron blir lagliga betalningsmedel. Detta säkerställer att Republiken San Marino och Italien kan fortsätta att ha samma valuta, det vill säga euron, och att sedlar och mynt som är lagliga betalningsmedel i Italien kommer att vara det även i Republiken San Marino.

Artikel 4

I artikel 4 föreskrivs att Republiken San Marino skall förbinda sig att inte ge ut några sedlar, mynt eller ersättningar för dessa, om inte sådant utgivande uttryckligen tillåts i avtalet. Detta gäller inte enbart sedlar, mynt eller ersättningar för dessa uttryckta i euro utan alla typer av sedlar, mynt och ersättningar för dessa oavsett denominering.

Artikel 5

Syftet med det första stycket är att säkerställa att gemenskapsbestämmelserna om sedlar och mynt i euro, som till exempel bestämmelserna om copyright, utbyte av skadade sedlar och mångfaldigande av sedlar och mynt, följs i Republiken San Marino.

I det andra stycket föreskrivs att Republiken San Marino skall förbinda sig att nära samarbeta med gemenskapen när det gäller att skydda sedlar och mynt i euro mot förfalskning. Detta gäller bland annat utbyte av tekniska och statistiska uppgifter om förfalskade sedlar och mynt och utbyte av operationell och strategisk information mellan berörda myndigheter. Republiken San Marino förväntas säkerställa lämpliga sanktioner mot förfalskning av sedlar och mynt i euro.

Artikel 6

I artikel 6 föreskrivs att gemenskapen får tillåta att finansiella institut som är belägna i Republiken San Marino får tillgång till det italienska nationella RTGS-systemet[2], på villkor som Europeiska centralbanken skall fastställa. Syftet med denna bestämmelse är inte att ålägga ECBS skyldighet att ge tillträde till ECBS:s betalningssystem. Sådant

---

2 System för bruttoavveckling i realtid (Real-Time Gross Settlement System)

tillträde till det italienska nationella RTGS-systemet kan endast beviljas om ECB samtycker till det och på de villkor som ECB anger.

Artiklarna 7 och 8

I artiklarna 7 och 8 föreskrivs att Italien skall föra förhandlingarna och ingå avtalet med Republiken San Marino på gemenskapens vägnar. Rådet utnyttjar därmed sin rätt att besluta om en ordning för förhandlingarna och för hur avtal om monetära frågor eller växelkursfrågor skall ingås. I enlighet med artikel 109.3 i fördraget skall kommissionen i full omfattning medverka vid förhandlingarna.

Med tanke på att de flesta aspekterna på detta avtal är relevanta för Europeiska centralbanken skall Europeiska centralbanken medverka i full omfattning vid förhandlingarna på sitt behörighetsområde.

Innan avtalet kan ingås skall Italien lägga fram ett utkast till avtal för Ekonomiska och finansiella kommittén för yttrande. Om kommissionen eller Europeiska centralbanken, vilka i full omfattning har medverkat vid förhandlingarna, eller Ekonomiska och finansiella kommittén anser att avtalet bör läggas fram för rådet kan avtalet ingås först när rådet fattat ett beslut i enlighet med artikel 109.3 i fördraget.

Artikel 9

I artikel 9 föreskrivs att alla befintliga bilaterala avtal mellan Italien och Republiken San Marino måste vara förenliga inte endast med den fördelning av behörigheten för monetära frågor och växelkursfrågor som anges i fördraget, utan även med det nya avtalet mellan gemenskapen och Republiken San Marino om deras monetära förhållanden.

Artikel 10

I denna artikel klargörs att beslutet riktar sig till Italien. Beslutet träder i kraft så snart det har meddelats Italien.

Rekommendation till rådets beslut [ ] av den ...
om gemenskapens ståndpunkt beträffande ett avtal om de monetära förbindelserna med Republiken San Marino

98/ 0366(CNB)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 109.3 i detta,

med beaktande av kommissionens rekommendation,

med beaktande av Europeiska centralbankens yttrande, och

av följande skäl:

1. Enligt rådets förordning (EG) nr 974/98 av den 3 maj 1998[1] skall euron från och med den 1 januari 1999 ersätta valutorna i varje deltagande medlemsstat till omräkningskursen.

2. Från och med samma dag kommer gemenskapen att ha behörighet i monetära frågor och växelkursfrågor i de medlemsstater som inför euron.

3. Rådet skall besluta om en ordning för förhandlingarna och för hur avtal om monetära frågor eller växelkursfrågor skall ingås.

4. Italien har ingått flera avtal med Republiken San Marino vilka omfattar bestämmelser om monetära frågor[2].

5. Euron kommer att ersätta den italienska liran den 1 januari 1999.

---

[1] EGT L 139, 11.5.1998, s.1.

[2] Convenzione di amicizia e di buon vicinato fra San Marino e L'Italia del 31 marzo 1939, i dess ändrade ordalydelse, Convenzione monetaria tra la Repubblica Italiana e la Repubblica di San Marino, 21-XII.1991; Convenzione in materia di rapporti finanziari e valutari tra la Repubblica Italiana e la Repubblica di San Marino con atto aggiuntivo corredato da Processo Verbale firmato a Roma il 4 marzo 1994.

6. Enligt förklaring nr 6 i slutakten i Fördraget om Europeiska unionen åtar sig gemenskapen att underlätta de omförhandlingar av den nuvarande ordningen med Republiken San Marino som kan bli nödvändiga på grund av att den gemensamma valutan införs.

7. De nuvarande avtalen mellan Italien och Republiken San Marino måste så snart som möjligt ändras eller eventuellt ersättas, eftersom gemenskapen i enlighet med fördraget tilldelats behörighet i monetära frågor och växelkursfrågor.

8. Med tanke på de nära ekonomiska förbindelserna mellan Republiken San Marino och gemenskapen är det lämpligt att ett avtal om sedlar och mynt, tillgång till betalningssystem och eurons rättsliga ställning i Republiken San Marino ingås mellan gemenskapen och Republiken San Marino. Med tanke på de historiska kopplingarna mellan Italien och Republiken San Marino är det lämpligt att Italien förhandlar fram och ingår det nya avtalet på gemenskapens vägnar.

9. För att göra det möjligt för Republiken San Marino att ha samma valuta som Italien är det lämpligt att komma överens om att Republiken San Marino skall använda euron som officiell valuta och göra sedlar och mynt i euro som givits ut av Europeiska centralbankssystemet och de medlemsstater som antagit till lagligt betalningsmedel.

10. Det är viktigt att Republiken San Marino säkerställer att gemenskapsbestämmelserna om sedlar och mynt i euro är tillämpliga i Republiken San Marino. Sedlar och mynt i euro behöver lämpligt skydd mot förfalskning. Det är viktigt att Republiken San Marino vidtar alla åtgärder som behövs för att bekämpa förfalskning och för att samarbeta med gemenskapen på detta område.

11. Europeiska centralbanken och de nationella centralbankerna kan genomföra alla typer av banktransaktioner med finansiella institut i tredje land. Europeiska centralbanken och de nationella centralbankerna kan på lämpliga villkor ge finansiella institut i tredje land tillgång till deras betalningssystem. Avtalet mellan gemenskapen och Republiken San Marino får inte medföra att några skyldigheter åläggs Europeiska centralbanken eller de nationella centralbankerna.

12. Kommissionen och Europeiska centralbanken inom sina respektive behörighetsområden skall i full omfattning medverka vid förhandlingarna. Italien bör lägga fram utkastet till avtal för Ekonomiska och finansiella kommittén för yttrande. Utkastet till avtal skall läggas fram för rådet om kommissionen eller Europeiska centralbanken eller Ekonomiska och finansiella kommittén anser att det är nödvändigt.

13. Befintliga avtal mellan Italien och Republiken San Marino skall ändras eller eventuellt ersättas för att undvika att sådana avtal är oförenliga med avtalet mellan gemenskapen och Republiken San Marino om deras monetära förhållanden.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Italien skall meddela Republiken San Marino om behovet av att så snart som möjligt ändra det befintliga avtalet mellan Italien och Republiken San Marino när det gäller monetära frågor och skall erbjuda förhandlingar om ett nytt avtal.

Artikel 2

Den ståndpunkt som gemenskapen skall inta i förhandlingarna med Republiken San Marino om ett avtal om de frågor som anges nedan skall grunda sig på de principer som anges i artiklarna 3-6.

Artikel 3

1. Republiken San Marino skall ha rätt att använda euron som sin officiella valuta.

2. Republiken San Marino skall ha rätt att göra sedlar och mynt i euro till lagliga betalningsmedel.

Artikel 4

Republiken San Marino skall förbinda sig att inte ge ut någon som helst typ av sedlar, mynt eller ersättningar för dessa, om inte villkoren för sådant utgivande har överrenskommits med Europeiska gemenskapen.

Artikel 5

1. Republiken San Marino skall förbinda sig att göra gemenskapsbestämmelserna om sedlar och mynt i euro tillämpliga i Republiken San Marino.

2. Republiken San Marino skall förbinda sig att nära samarbeta med gemenskapen när det gäller åtgärder mot förfalskning av sedlar och mynt i euro.

Artikel 6

Finansiella institut i Republiken San Marino kan få tillgång till det italienska nationella RTGS-systemet på lämpliga villkor som skall fastställas av Europeiska centralbanken.

Artikel 7

Italien skall på gemenskapens vägnar föra förhandlingarna med Republiken San Marino på ovannämnda områden. Kommissionen skall i full omfattning medverka vid förhandlingarna. Europeiska centralbanken skall i full omfattning medverka vid förhandlingarna inom sitt behörighetsområde. Italien skall lägga fram utkastet till avtal för Ekonomiska och finansiella kommittén för yttrande.

Artikel 8

Italien skall ha rätt att ingå avtalet på gemenskapens vägnar om inte kommissionen eller Europeiska centralbanken eller Ekonomiska och finansiella kommittén anser att avtalet bör läggas fram för rådet.

Artikel 9

Italien och Republiken San Marino skall säkerställa att befintliga avtal är förenliga med avtalet mellan gemenskapen och Republiken San Marino om deras monetära förhållanden.

Artikel 10

Detta beslut riktar sig till Italien.

Utfärdat i Bryssel,

På rådets vägnar

Ordförande

Rekommendation till rådets beslut
om gemenskapens ståndpunkt beträffande ett avtal om de monetära förbindelserna med Heliga Stolen

MOTIVERING

Från och med den 1 januari 1999 kommer gemenskapen att vara ensam behörig i monetära frågor och växelkursfrågor i de medlemsstater som inför euron. Varje avtal med tredje land om monetära frågor och växelkursfrågor måste återspegla denna behörighetsfördelning. Kommissionen måste därför besluta om den framtida tillämpningen av sådana avtal som förekommer mellan medlemsstater som inför euron och tredje land.

I detta syfte lägger kommissionen fram ett utkast till rådets beslut som riktar sig till Italien och i vilket den ståndpunkt som skall intas vid framförhandlingen av ett nytt avtal mellan gemenskapen och Heliga Stolen definieras.

I. Allmänna överväganden

Italien har särskilda monetära förbindelser med Heliga Stolen. Dessa grundar sig på en monetär konvention[1] genom vilken det säkerställs att sedlar och mynt som ges ut av Italien är lagliga betalningsmedel i Heliga Stolen. Sedlar som givits ut av Banca d'Italia är inte lagliga betalningsmedel men är i praktiken i omlopp på Heliga Stolens område. De mynt av annat material än guld som ges ut av Heliga Stolen har samma form, dimension och sammansättning som de som är i omlopp i Italien. Den volym som får ges ut av dessa mynt, som är lagliga betalningsmedel i Heliga Stolen och Italien, begränsas genom konventionen. Heliga Stolen har varken en egen valuta eller en centralbank.

Finansiella institut i Heliga Stolen har varken möjlighet till refinansiering i Banca d'Italia eller tillgång till det italienska RTGS-systemet. De är inte föremål för någon tillsyn från de italienska tillsynsmyndigheterna.

Från och med 1 januari 1999 kommer euron att vara Italiens valuta. Enligt fördraget skall Europeiska centralbankssystemet utforma och genomföra gemenskapens monetära politik. Därför måste ett nytt avtal slutas mellan gemenskapen och Heliga Stolen.

---

[1] Convenzione monetaria tra la Repubblica Italiana e lo Stato della Città del Vaticano il 3 dicembre 1991.

I utkastet till rådets beslut anges de principer som förhandlingarna med Heliga Stolen skall grunda sig på. Kommissionen rekommenderar att gemenskapen tillåter att Heliga Stolen använder euron som sin officiella valuta samt att eurosedlar som givits ut av Europeiska centralbankssystemet och euromynt som givits ut av de medlemsstater som antagit euron blir lagliga betalningsmedel. Dessutom skall finansiella institut som är belägna i Heliga Stolen få tillgång till de betalningssystem som ESCB erbjuder, på villkor som ECB skall fastställa.

Å andra sidan förväntas Heliga Stolen förbinda sig att inte ge ut något som helst slag av sedlar, mynt eller ersättningar för dessa om inte villkoren för sådan utgivning överenskommits med gemenskapen. Heliga Stolen förväntas dessutom göra gemenskapsbestämmelserna om sedlar och mynt i euro tillämpliga i Heliga Stolen och att nära samarbeta med gemenskapen när det gäller åtgärder mot förfalskning av sedlar och mynt i euro. Det bekräftas att Italien kan välja att ge ut mynt med en särskild symbol för Heliga Stolen.

Utkastet till rådets beslut grundar sig på artikel 109.3 i fördraget, där följande anges: "Om gemenskapen behöver föra förhandlingar om avtal angående monetära frågor eller växelkursfrågor med en eller flera stater eller internationella organisationer skall rådet, med avvikelse från artikel 228, med kvalificerad majoritet på rekommendation av kommissionen och efter att ha hört ECB besluta om en ordning för förhandlingarna och för hur sådana avtal skall ingås."

Med tanke på de nära historiska banden mellan Italien och Heliga Stolen rekommenderar kommissionen att Italien förhandlar fram och ingår det nya avtalet på gemenskapens vägnar. I enlighet med artikel 109.3 i fördraget skall kommissionen i full omfattning medverka vid förhandlingarna. Kommissionen rekommenderar att Europeiska centralbanken medverkar i full omfattning vid förhandlingarna på sitt behörighetsområde. Utkastet till avtal måste skickas till Ekonomiska och finansiella kommittén för ett yttrande. Utkastet till avtal måste framläggas för rådet om kommissionen eller Europeiska centralbanken eller Ekonomiska och finansiella kommittén anser att det är nödvändigt.

II. Kommentarer till artiklarna

Artikel 1

Denna artikel återspeglar det faktum att avtalen mellan Italien och Heliga Stolen i dess nuvarande form inte är förenliga med den fördelning av behörigheten för monetära frågor och växelkursfrågor som anges i fördraget. Avtalen måste således ändras eller ersättas så snart som möjligt. Italien uppmanas underrätta Heliga Stolen så att avtalen kan ändras så snart detta är möjligt enligt de befintliga avtalen.

Artikel 2

I artikel 2 föreskrivs att de principer som anges i artiklarna 3-6 bör ligga till grund för den ståndpunkt som Italien skall inta på gemenskapens vägnar i förhandlingarna om ett avtal om monetära frågor med Heliga Stolen.

Artikel 3

I artikel 3 anges att gemenskapen får tillåta att Heliga Stolen använder euron som sin officiella valuta samt att eurosedlar som givits ut av Europeiska centralbankssystemet och euromynt som givits ut av de medlemsstater som antagit euron blir lagliga betalningsmedel. Detta säkerställer att Heliga Stolen och Italien kan fortsätta att ha samma valuta, det vill säga euron, och att sedlar och mynt som är lagliga betalningsmedel i Italien kommer att vara det även i Heliga Stolen.

Artikel 4

I artikel 4 föreskrivs att Heliga Stolen skall förbinda sig att inte ge ut några sedlar, mynt eller ersättningar för dessa, om inte sådant utgivande uttryckligen tillåts i avtalet. Detta gäller inte enbart sedlar, mynt eller ersättningar för dessa uttryckta i euro utan alla typer av sedlar, mynt och ersättningar för dessa oavsett denominering.

Artikel 5

Syftet med det första stycket är att säkerställa att gemenskapsbestämmelserna om sedlar och mynt i euro, som till exempel bestämmelserna om copyright, utbyte av skadade sedlar och mångfaldigande av sedlar och mynt, följs i Heliga Stolen.

I det andra stycket föreskrivs att Heliga Stolen skall förbinda sig att nära samarbeta med gemenskapen när det gäller att skydda sedlar och mynt i euro mot förfalskning. Detta gäller bland annat utbyte av tekniska och statistiska uppgifter om förfalskade sedlar och mynt och utbyte av operationell och strategisk information mellan berörda myndigheter. Heliga Stolen förväntas säkerställa lämpliga sanktioner mot förfalskning av sedlar och mynt i euro.

Artikel 6

I artikel 6 föreskrivs att gemenskapen får tillåta att finansiella institut som är belägna i Heliga Stolen får tillgång till det italienska nationella RTGS-systemet[2], på villkor som Europeiska centralbanken skall fastställa. Syftet med denna bestämmelse är inte att ålägga ECBS skyldighet att ge tillträde till ECBS:s betalningssystem. Sådant tillträde till det italienska nationella RTGS-systemet kan endast beviljas om ECB samtycker till det och på de villkor som ECB anger.

Artiklarna 7 och 8

I artiklarna 7 och 8 föreskrivs att Italien skall föra förhandlingarna och ingå avtalet med Heliga Stolen på gemenskapens vägnar. Rådet utnyttjar därmed sin rätt att besluta om en ordning för förhandlingarna och för hur avtal om monetära frågor eller växelkursfrågor

---

2 System för bruttoavveckling i realtid (Real-Time Gross Settlement System)

skall ingås. I enlighet med artikel 109.3 i fördraget skall kommissionen i full omfattning medverka vid förhandlingarna.

Med tanke på att de flesta aspekterna på detta avtal är relevanta för Europeiska centralbanken skall Europeiska centralbanken medverka i full omfattning vid förhandlingarna på sitt behörighetsområde.

Innan avtalet kan ingås skall Italien lägga fram ett utkast till avtal för Ekonomiska och finansiella kommittén för yttrande. Om kommissionen eller Europeiska centralbanken, vilka i full omfattning har medverkat vid förhandlingarna, eller Ekonomiska och finansiella kommittén anser att avtalet bör läggas fram för rådet kan avtalet ingås först när rådet fattat ett beslut i enlighet med artikel 109.3 i fördraget.

Artikel 9

I artikel 9 föreskrivs att alla befintliga bilaterala avtal mellan Italien och Heliga Stolen måste vara förenliga inte endast med den fördelning av behörigheten för monetära frågor och växelkursfrågor som anges i fördraget, utan även med det nya avtalet mellan gemenskapen och Heliga Stolen om deras monetära förhållanden.

Artikel 10

I denna artikel klargörs att beslutet riktar sig till Italien. Beslutet träder i kraft så snart det har meddelats Italien.

Rekommendation till rådets beslut [ ] av den ...
om gemenskapens ståndpunkt beträffande ett avtal om de monetära förbindelserna med Heliga Stolen

98/ 0367(CNB)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 109.3 i detta,

med beaktande av kommissionens rekommendation,

med beaktande av Europeiska centralbankens yttrande, och

av följande skäl:

1. Enligt rådets förordning (EG) nr 974/98 av den 3 maj 1998[1] skall euron från och med den 1 januari 1999 ersätta valutorna i varje deltagande medlemsstat till omräkningskursen.

2. Från och med samma dag kommer gemenskapen att ha behörighet i monetära frågor och växelkursfrågor i de medlemsstater som inför euron.

3. Rådet skall besluta om en ordning för förhandlingarna och för hur avtal om monetära frågor eller växelkursfrågor skall ingås.

4. Italien har ingått flera avtal med Heliga Stolen vilka omfattar bestämmelser om monetära frågor[2].

5. Euron kommer att ersätta den italienska liran den 1 januari 1999.

---

1 EGT L 139, 11.5.1998, s.1.

2 Convenzione monetaria tra la Repubblica Italiana e lo Stato della Città del Vaticano il 3 dicembre 1991.

6. Enligt förklaring nr 6 i slutakten i Fördraget om Europeiska unionen åtar sig gemenskapen att underlätta de omförhandlingar av den nuvarande ordningen med Heliga Stolen som kan bli nödvändiga på grund av att den gemensamma valutan införs.

7. Det nuvarande avtalet mellan Italien och Heliga Stolen måste så snart som möjligt ändras eller eventuellt ersättas, eftersom gemenskapen i enlighet med fördraget tilldelats behörighet i monetära frågor och växelkursfrågor.

8. Med tanke på de nära ekonomiska förbindelserna mellan Heliga Stolen och gemenskapen är det lämpligt att ett avtal om sedlar och mynt, tillgång till betalningssystem och eurons rättsliga ställning i Heliga Stolen ingås mellan gemenskapen och Heliga Stolen. Med tanke på de historiska kopplingarna mellan Italien och Heliga Stolen är det lämpligt att Italien förhandlar fram och ingår det nya avtalet på gemenskapens vägnar.

9. För att göra det möjligt för Heliga Stolen att ha samma valuta som Italien är det lämpligt att komma överens om att Heliga Stolen skall använda euron som officiell valuta och göra sedlar och mynt i euro som givits ut av Europeiska centralbankssystemet och de medlemsstater som antagit till lagligt betalningsmedel.

10. Det är viktigt att Heliga Stolen säkerställer att gemenskapsbestämmelserna om sedlar och mynt i euro är tillämpliga i Heliga Stolen. Sedlar och mynt i euro behöver lämpligt skydd mot förfalskning. Det är viktigt att Heliga Stolen vidtar alla åtgärder som behövs för att bekämpa förfalskning och för att samarbeta med gemenskapen på detta område.

11. Europeiska centralbanken och de nationella centralbankerna kan genomföra alla typer av banktransaktioner med finansiella institut i tredje land. Europeiska centralbanken och de nationella centralbankerna kan på lämpliga villkor ge finansiella institut i tredje land tillgång till deras betalningssystem. Avtalet mellan gemenskapen och Heliga Stolen får inte medföra att några skyldigheter åläggs Europeiska centralbanken eller de nationella centralbankerna.

12. Kommissionen och Europeiska centralbanken inom sina respektive behörighetsområden skall i full omfattning medverka vid förhandlingarna. Italien bör lägga fram utkastet till avtal för Ekonomiska och finansiella kommittén för yttrande. Utkastet till avtal skall läggas fram för rådet om kommissionen eller Europeiska centralbanken eller Ekonomiska och finansiella kommittén anser att det är nödvändigt.

13. Befintliga avtal mellan Italien och Heliga Stolen skall ändras eller eventuellt ersättas för att undvika att sådana avtal är oförenliga med avtalet mellan gemenskapen och Heliga Stolen om deras monetära förhållanden.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Italien skall meddela Heliga Stolen om behovet av att så snart som möjligt ändra det befintliga avtalet mellan Italien och Heliga Stolen när det gäller monetära frågor och skall erbjuda förhandlingar om ett nytt avtal.

Artikel 2

Den ståndpunkt som gemenskapen skall inta i förhandlingarna med Heliga Stolen om ett avtal om de frågor som anges nedan skall grunda sig på de principer som anges i artiklarna 3-6.

Artikel 3

1. Heliga Stolen skall ha rätt att använda euron som sin officiella valuta.

2. Heliga Stolen skall ha rätt att göra sedlar och mynt i euro till lagliga betalningsmedel.

Artikel 4

Heliga Stolen skall förbinda sig att inte ge ut någon som helst typ av sedlar, mynt eller ersättningar för dessa, om inte villkoren för sådant utgivande har överrenskommits med Europeiska gemenskapen.

Artikel 5

1. Heliga Stolen skall förbinda sig att göra gemenskapsbestämmelserna om sedlar och mynt i euro tillämpliga i Heliga Stolen.

2. Heliga Stolen skall förbinda sig att nära samarbeta med gemenskapen när det gäller åtgärder mot förfalskning av sedlar och mynt i euro.

Artikel 6

Finansiella institut i Heliga Stolen kan få tillgång till det italienska nationella RTGS-systemet på lämpliga villkor som skall fastställas av Europeiska centralbanken.

Artikel 7

Italien skall på gemenskapens vägnar föra förhandlingarna med Heliga Stolen på ovannämnda områden. Kommissionen skall i full omfattning medverka vid förhandlingarna. Europeiska centralbanken skall i full omfattning medverka vid förhandlingarna inom sitt behörighetsområde. Italien skall lägga fram utkastet till avtal för Ekonomiska och finansiella kommittén för yttrande.

Artikel 8

Italien skall ha rätt att ingå avtalet på gemenskapens vägnar om inte kommissionen eller Europeiska centralbanken eller Ekonomiska och finansiella kommittén anser att avtalet bör läggas fram för rådet.

Artikel 9

Italien och Heliga Stolen skall säkerställa att befintliga avtal är förenliga med avtalet mellan gemenskapen och Heliga Stolen om deras monetära förhållanden.

Artikel 10

Detta beslut riktar sig till Italien.

Utfärdat i Bryssel,

På rådets vägnar

Ordförande

ISSN 1024-4506

KOM(98) 789 slutlig

DOKUMENT

SV 09 10 11 06

Katalognummer : CB-CO-98-789-SV-C

Byrån för Europeiska gemenskapernas officiella publikationer
L-2985 Luxemburg

29